

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 518

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 607 din 30 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă	2–5
Decizia nr. 880 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 ¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestățiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
658. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării	10
670. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură din cadrul Universității pentru Științele Vieții «Ion Ionescu de la Brad» din Iași”	11–12
671. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	13
672. — Hotărâre privind actualizarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Penitenciarului Găești din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și trecerea acestuia din domeniul public în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării.....	14–15
673. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov.....	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 607**

din 30 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Claudiu Viorel Ciucă în Dosarul nr. 780/230/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.835D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.117D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea CIT Grup — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.171/325/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.117D/2018 la Dosarul nr. 1.835D/2018. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.117D/2018 la Dosarul nr. 1.835D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și păstrarea jurisprudenței în materie, neexistând motive pentru schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 16 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 780/230/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Claudiu Viorel Ciucă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri cu valoare redusă.

8. Prin Decizia civilă nr. 339/R din 21 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.171/325/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.033 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea CIT Grup — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de valoare redusă.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin limitarea dreptului la recurs în materia cererilor de valoare redusă se încalcă dreptul la un proces echitabil și se creează o discriminare între procesele a căror

valoare a cererii este sub 10.000 lei, în care nu există calea de atac a recursului, și cele a căror valoare a cererii de chemare în judecată este peste 10.000 lei, caz în care există calea de atac a recursului. Dispozițiile legale criticate încalcă și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului pentru cererile evaluabile în bani până la 200.000 lei inclusiv. Așadar, se apreciază că decizia amintită este incidentă și în materia cererilor cu valoare redusă. Prin neaplicarea Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 și în această materie se încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

10. Or, din moment ce legiuitorul a reglementat calea de atac a recursului, acesta trebuie să asigure egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea acestei căi de atac, chiar dacă este una extraordinară. Legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, însă acest tratament juridic diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice, în mod obiectiv și rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, legiuitorul nu are îndreptățirea constituțională de a bloca, în funcție de materia juridică a pretenției deduse judecării, în speța de față cerere de valoare redusă, accesul la calea de atac a recursului, deoarece pune *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă. Așadar, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte integrantă a dreptului la un proces echitabil.

11. Se mai susține că recursul este parte a mecanismului pus la îndemâna instanței supreme și a curților de apel de a realiza interpretarea și aplicarea unitară a legii, rol consacrat de art. 16 alin. (3) din Constituție. Or, cetățeanul trebuie să fie încredințat de faptul că i s-a aplicat corect legea la judecata în fond și că au fost respectate normele de ordine publică referitoare la compunerea instanței sau competența instanței, alte reguli de procedură apreciate ca fiind importante, cerințe referitoare la motivarea hotărârii sau autoritatea de lucru judecat. Este adevărat că recursul în interesul legii este un alt element al mecanismului de interpretare și aplicare unitară a legii, însă acesta se aplică numai în cazul în care există o jurisprudență neunitară și acoperă situațiile pentru viitor, nefiind un remediu direct, nemijlocit al persoanei pentru revenirea la starea de legalitate în cazul concret dedus judecării.

12. Astfel, dispozițiile legale criticate creează o evidentă discriminare cu privire la exercitarea căii de atac a recursului în materie civilă între justițiabili în cazul proceselor evaluabile în bani, întrucât o categorie de justițiabili, cei care urmează calea dreptului comun, au dreptul de a formula recurs în situația în care constată nelegalități ale hotărârii instanței de apel, iar cealaltă categorie de justițiabili, cei care urmează de procedură prevăzută de art. 1.026 și următoarele din Codul de procedură civilă privind cererile de valoare redusă, nu au dreptul de a formula recurs cu privire la hotărârea instanței de apel.

13. Se mai arată că partea pârâtă într-un proces având ca obiect cereri evaluabile în bani promovat de reclamant în temeiul art. 1.026 și următoarele din Codul de procedură civilă nu are posibilitatea alegerii între această procedură și cea de drept comun, această alegere aparținând întotdeauna reclamantului.

14. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Hotărârea judecătorească este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare.[...]*

(3) *Hotărârea instanței de apel se comunică părților și este definitivă.*”

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum acestea se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 126 alin. (3) privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că procedura privind cererile cu valoare redusă reglementată prin art. 1.026—1.033 din Codul de procedură civilă este o procedură specială, facultativă, fiind, de regulă, scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și al dreptului la apărare fiind respectate, de principiu, prin comunicarea către părți a actelor de procedură, acestea putând formula întâmpinare, răspuns la întâmpinare sau cerere reconvențională. Hotărârea pronunțată asupra cererii se comunică părților, care pot formula apel în termenul prevăzut de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 101 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 12 mai 2016, paragraful 16). Așadar, în cadrul procedurii speciale privind cererile de valoare redusă, părțile au posibilitatea formulării și depunerii apărărilor pe care le consideră necesare, iar împotriva hotărârii instanței părțile pot uza de căile de atac deschise de lege.

21. În prezenta cauză, dispozițiile legale sunt criticate din perspectiva faptului că hotărârea prin care a fost soluționată cererea de valoare redusă nu este supusă și recursului. Răspunzând unor critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, Curtea a reținut prin Decizia nr. 389 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 28 august 2020, că, potrivit art. 1.027 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamantul, în vederea valorificării pretenției sale evaluabile în bani, este cel care optează între procedura specială reglementată de titlul X din cartea a VI-a — *Proceduri speciale* a Codului de procedură civilă și procedura de drept comun. Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, prin care s-a constatat neconstituționalitatea excluderii cererilor evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv de la calea de atac a recursului, a vizat procedura de drept comun în privința căreia Curtea a stabilit că, indiferent de pragul valoric al cererilor evaluabile în bani, accesul la calea de atac a recursului trebuie să fie asigurat. Așadar, Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 nu se

referă la procedura specială reglementată de titlul X din cartea a VI-a — *Proceduri speciale* a Codului de procedură civilă.

22. Astfel, ceea ce se contestă de fapt în cauza de față prin interpretarea coroborată a celor două texte legale supuse analizei instanței constituționale este competența legiuitorului de a reglementa proceduri speciale de judecată în privința cererilor de o anumită valoare care pot duce la consecința excluderii accesului la calea de atac a recursului.

23. În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens sunt Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, și Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012.

24. Potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.

25. Astfel, de principiu, legiuitorul poate institui o procedură de judecată specială în privința cererilor evaluabile în bani alternativă la cea de drept comun, folosind drept criteriu valoarea redusă a cererii din moment ce acesta dă expresie unei necesități de judecare cu celeritate a unor cauze cotidiene/obișnuite/cu caracter recurent. Instituind o astfel de procedură este de la sine înțeles că legiuitorul va stabili o configurație aparte a acesteia atât în privința garanțiilor și termenelor procesuale, cât și în privința instanței competente și a căilor de atac disponibile, în scopul judecării cu celeritate și în procedură simplificată a acestora. Dacă toate garanțiile/termenele/căile de atac din procedura specială simplificată s-ar identifica întru totul cu cele aplicabile în procedura de drept comun, înseamnă că cea specială nu și-ar mai găsi rațiunea. Prin urmare, legiuitorul trebuie să evalueze în ansamblu procedura simplificată, pentru a respecta drepturile și libertățile fundamentale și a atinge scopul urmărit prin instituirea acesteia, și nu prin compararea individuală a garanțiilor din procedura generală și cea specială nou-reglementată. Totodată, trebuie subliniat faptul că această procedură este alternativă la cea de drept comun, astfel că reclamantul este cel care va alege procedura pe care o va urma, în temeiul principiului disponibilității.

26. Curtea a mai observat că în expunerea de motive care a însoțit proiectul Codului de procedură civilă legiuitorul a precizat că, în reglementarea procedurii speciale privind cererile de valoare redusă, a avut drept model legislativ prevederile Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 199 din 31 iulie 2007. Astfel, similar procedurii prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 861/2007, și procedura specială cu privire la cererile cu valoare redusă din Codul de procedură civilă este reglementată ca o procedură scrisă, în care sunt utilizate formulare tipizate pentru actele de procedură (art. 1.029 din Codul de procedură civilă) și care se desfășoară, în întregime, în camera de consiliu [art. 1.030 alin. (1) din Codul de procedură civilă]; cu excepția cauzelor în care instanța judecătorească consideră necesară o dezbateră orală sau în care una dintre părți solicită aceasta [art. 1.030 alin. (2) din Codul de procedură civilă], în cazul în care instanța a fixat un termen pentru înfățișarea părților, acestea vor fi citate [art. 1.030 alin. (10) din Codul de procedură civilă].

27. În ceea ce privește competența de soluționare a cererii de valoare redusă, aceasta revine judecătorei, potrivit art. 1.028 din Codul de procedură civilă, care va pronunța și va redacta

hotărârea în termen de 30 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare sau, după caz, de la dezbaterea orală (art. 1.031 din Codul de procedură civilă). Hotărârea judecătorească este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare (art. 1.033 din Codul de procedură civilă).

28. Prin urmare, legiuitorul are legitimitate constituțională să instituie o procedură simplificată de judecată în privința cererilor cu valoare redusă, astfel încât se pune problema dacă are posibilitatea ca, printr-o asemenea manieră de reglementare, să excepteze hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri de la calea de atac a recursului, având în vedere Decizia nr. 369 din 30 mai 2017.

29. Curtea observă că Regulamentul (CE) nr. 861/2007 nu impune statelor membre adoptarea unui anumit standard privitor la instituirea unor căi de atac în procedura analizată, astfel că acestea au o marjă de apreciere în acest sens.

30. În plan intern, prin Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, Curtea a statuat că eliminarea controlului judiciar asupra hotărârii pronunțate de judecătorească, în procesele și cererile privind creanțe având ca obiect sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv, aduce atingere principiului constituțional referitor la egalitatea în fața legii, astfel cum este reglementat prin art. 16 din Constituție, golind de conținut dispozițiile art. 129 din Constituție. Pragul valoric de 2.000 de lei al obiectului litigiului nu poate constitui un criteriu de natură să justifice instituirea unui tratament juridic diferit în privința exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate asupra fondului cauzei, pentru aceleași categorii de litigii, și anume cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani. Soluția legislativă criticată creează o situație de inegalitate juridică în cadrul aceleiași categorii de justițiabili, valoarea pecuniară a obiectului pricinii neputând fi considerată un criteriu suficient, de natură să asigure o judecată echitabilă, care să conducă la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții definitive și irevocabile.

31. Curtea a reținut că principiul constituțional al egalității în fața legii, fără privilegii și discriminări, presupune faptul că toate persoanele aflate în aceeași situație juridică au o vocație egală de a fi judecate de aceleași instanțe judecătorești și după aceleași reguli de procedură, incluzând administrarea probelor, asigurarea dreptului la apărare sau la folosirea acelorași căi de atac, fără nicio discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau alte criterii discriminatorii. Astfel, imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac de către părțile unui proces, determinată de un criteriu subiectiv, de natură pecuniară, legat de valoarea obiectului cauzei deduse judecării, este de natură să împiedice aplicarea efectivă a principiilor constituționale ale egalității în drepturi, în general, și egalității în fața justiției, în special, cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

32. Or, în cauza de față, textul legal criticat permite exercitarea căii ordinare de atac a apelului împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în primă instanță, astfel încât controlul judiciar, sub forma unei căi de atac devolutive, este asigurat în această procedură specială. Însă în aceste cauze nu poate fi exercitată calea extraordinară a recursului. Cu privire la acest aspect, Curtea a constatat că, în urma Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, ca regulă, în cauzele având ca obiect cereri evaluabile în bani, justițiabilul are acces la calea de atac a recursului. Astfel, rațiunea adoptării unei asemenea soluții prin decizia anterioară a fost aceea de a deschide accesul la calea recursului pentru cererile evaluabile în bani indiferent de valoarea lor, neputând exista cauze mai importante și mai puțin importante în funcție de acest criteriu.

33. Procedura analizată este cea structurată în funcție de valoarea cererii, și nu accesul în sine la calea de atac a recursului. Faptul că hotărârea pronunțată nu poate face obiectul recursului nu rezultă în mod direct din fixarea unei condiții valorice în acest sens, ci din faptul că însăși judecarea acestor cereri privește valori într-un anumit quantum și se realizează într-o manieră simplificată. Nu este o măsură directă de excludere de la calea de atac a recursului prin fixarea unui prag valoric. Astfel, pragul valoric stabilit în art. 1.026 din Codul

de procedură civilă se referă la stabilirea unei proceduri de judecată distincte de cea de drept comun, în concordanță cu art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 (cereri a căror valoare nu depășește 2.000 de euro), și conturează o tipologie aparte de cauze, care, deși pot viza materii eterogene în sine, au un grad redus de dificultate și caracter cotidian și, în consecință, necesită o rezolvare rapidă, simplificată și cu costuri scăzute pentru a contribui la securitatea circuitului civil. În acest domeniu strict delimitat legiuitorul poate stabili reguli procedurale speciale și particulare în raport cu procedura de drept comun, astfel că exceptarea acestor cauze de la calea de atac a recursului este dată de categoria cauzelor vizate. Astfel cum s-a arătat, într-o procedură specială nu trebuie să se regăsească toate garanțiile specifice procedurii generale, ceea ce înseamnă că legiuitorul trebuie să îi imprime un caracter suplă și flexibil pentru a atinge, într-o manieră rapidă, dar cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, scopul pentru care a fost instituită. Lipsa accesului la calea de atac a recursului nu poate fi convertită într-un motiv de neconstituționalitate rezultat din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, aceasta vizând procedura generală, și nu cea simplificată.

34. Prin urmare, considerentele de principiu ale Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în cauza de față.

35. Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, sau Decizia nr. 67 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015). Totodată, Curtea a subliniat, în mod constant, în jurisprudența sa, că pentru situații juridice diferite legiuitorul poate institui un regim juridic diferit, fără a încălca, în acest fel, principiul constituțional al egalității în drepturi (a se vedea Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 276 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 19 martie 2009).

36. În consecință, Curtea a reținut că exceptarea de la accesul la calea de atac a recursului este dată de faptul că justițiabilul se află într-o procedură de judecată specială față de cea de drept comun, ceea ce se constituie într-un criteriu obiectiv și rațional pentru diferența de tratament a acestuia în raport cu un justițiabil aflat în procedura generală. Totodată, stabilirea procedurii de judecată speciale nu are un caracter arbitrar, fiind o concretizare a unei necesități de soluționare rapidă și simplificată a unor cereri de un anumit quantum care reflectă aspecte cotidiene ale vieții sociale. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 16 din Constituție.

37. În ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, chiar dacă accesul la calea extraordinară de atac este o parte componentă a acestuia, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea

existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, cu referire la deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, și nr. 967 din 20 noiembrie 2012, precitată, sau Decizia nr. 500 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16].

38. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157, sau Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, sau Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, sau Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 16). Totodată, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 25 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”.

39. În sensul celor de mai sus se reține și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 635 din 3 august 2017, paragrafele 21 și 23, decizie prin care Curtea a subliniat că legiuitorul, în materia căilor extraordinare de atac, are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrie materiei în care a fost pronunțată hotărârea, în cazul respectiv aceasta fiind pronunțată în materie de carte financiară. De asemenea, prin Decizia nr. 871 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 aprilie 2019, Curtea a constatat constituționalitatea excepției cererilor formulate în materia conflictelor de muncă și asigurări sociale de la accesul la calea de atac a recursului. Așadar, ambele decizii au vizat procedura comună/generală de judecată.

40. Totodată, structurarea unei proceduri speciale determinate în funcție de valoarea redusă a cererii se constituie într-un motiv suficient care să justifice absența accesului la calea de atac a recursului existentă în procedura generală. Procedura specială, astfel cum s-a arătat, nu privește o anumită materie (Decizia nr. 292 din 4 mai 2017 sau Decizia nr. 871 din 18 decembrie 2018, precitate), ci un ansamblu de cereri evaluabile în bani cu o natură juridică eterogenă, dar care au o valoare redusă și în privința cărora legiuitorul este în drept să stabilească o procedură de judecată distinctă de cea comună, cu condiția, îndeplinită în cauza de față, de a asigura echitatea în ansamblu a procedurii. Rezultă că, dacă în privința procedurii generale garanțiile procesuale aferente acesteia trebuie privite în mod individual, fiecare în parte și toate în ansamblu lor asigurând dreptul la un proces echitabil, în privința celor speciale simplificate cerințele de echitate privesc procedura în ansamblul său. Prin urmare, excluderea accesului la calea de atac a recursului în ipoteza cererilor cu valoare redusă nu contravine dreptului la un proces echitabil.

41. În ceea ce privește prevederile art. 126 alin. (3) din Constituție privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii, acestea nu sunt încălcate, existând posibilitatea apelării la procedura recursului în interesul legii în ipoteza existenței unor interpretări divergente cu privire la cererile cu valoare redusă. Din rațiuni de flexibilitate și suplețe a procedurilor speciale simplificate, legiuitorul poate reglementa anumite garanții care să asigure caracterul echitabil al acesteia printr-o evaluare în ansamblu. De altfel, se mai reține că recursul în privința cererilor evaluabile în bani în procedură generală, în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și a adoptării Legii nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, se judecă de către curțile de apel, și nu de Înalta Curte de Casație și Justiție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018).

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Viorel Ciucă în Dosarul nr. 780/230/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și de Societatea CIT Grup — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.171/325/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 1.033 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și Curții de Apel Timișoara — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Teo Trans Consulting — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.464/85/2018 al Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.267D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus o cerere prin care solicită judecarea speței în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.464/85/2018, **Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de**

Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Teo Trans Consulting — S.R.L. din București într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 101/2016.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, prin care se impune o sarcină patrimonială de 2% din valoarea estimată/stabilită a unui contract de achiziție publică, se îngreșează neconstituțional exercitarea dreptului privind accesul liber la instanță. În contextul acestor critici de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care este dezvoltat înțelesul conținutului art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că statul dispune de o anumită marjă de apreciere în ceea ce privește limitarea accesului la o instanță, însă este necesară existența unui raport de proporționalitate între mijloacele folosite și dreptul urmărit. În măsura în care restrângerea afectează dreptul în substanța sa, normele respective sunt incompatibile cu dispozițiile convenției.

7. Or, aceste aspecte nu sunt respectate prin norma criticată, întrucât quantumul cauțiunii este unul excesiv, ce reprezintă nu numai un obstacol descurajator, ci și unul care îngreșează accesul la justiție al operatorilor economici care participă la procedura în discuție. Astfel, majoritatea acestora nu au disponibilitățile financiare în numerar necesare pentru plata acesteia, întrucât, potrivit Codului de procedură civilă, cauțiunea se depune, de regulă, în numerar la Trezoreria Statului și, pe cale de excepție, cu acordul și voința „discreționară” a autorității contractante, se poate constitui, limitativ, din alte instrumente financiare, cum ar fi cecul sau biletul la ordin, nefiind prevăzute și alte modalități de constituire, spre exemplu, scrisoare de garanție bancară sau instrumente de asigurare etc. Nu există nici beneficiul facilităților acordate de prevederile art. 42 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, întrucât acestea nu sunt aplicabile în materia cauțiunii. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că fixarea unei sume mari de bani ce urmează a fi consemnată de către partea interesată pentru a i se putea examina cererea, în absența unor resurse financiare corespunzătoare ale acestei părți, reprezintă, practic, o privare a sa de dreptul de a se adresa unui judecător, cu consecința încălcării dreptului la un proces echitabil [Hotărârea din 28 octombrie 1998, pronunțată în Cauza *Ait-Mouhoub împotriva Franței*, paragrafele 57 și 58] și, implicit, a accesului liber la justiție.

8. **Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, astfel cum a

reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu este un drept absolut, orice restricție fiind admisibilă atât timp cât nu aduce atingere dreptului de acces la o instanță în substanța sa. Prin instituirea unei cauțiuni s-au urmărit de către legiuitor: preîntâmpinarea exercitării abuzive, cu rea-credință, a dreptului de acces la justiție, prin introducerea unor cereri vădit nejustificate, în scop șicanatoriu; descurajarea utilizării abuzive a contestațiilor pentru blocarea derulării contractului de achiziție, astfel cum este prevăzut chiar în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2018; protejarea drepturilor și libertăților celui chemat în judecată pentru plata unor despăgubiri pentru daune morale.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016.

13. Prevederile criticate au fost introduse în Legea nr. 101/2016 prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 4 iunie 2018. De asemenea, în dinamica legislativă, aceste dispoziții legale au fost modificate, succesiv, prin art. IV pct. 38 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 114/2020 privind modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 614 din 13 iulie 2020, și prin art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 3/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 821 din 27 august 2021. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate în forma avută inițial, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 și cum au produs efecte în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

14. Prevederile criticate au următorul cuprins: „(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49,

sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;

b) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 88.000 lei;

c) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei;

d) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 880.000 lei.”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 [alin. (1) și (2)] — *Accesul liber la justiție*. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu prevederi constituționale similare, concretizat prin Decizia nr. 269 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1028 din 28 octombrie 2021, Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 27 mai 2020, și Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, decizii prin care Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

17. În ceea ce privește soluția legislativă criticată în prezenta cauză, Curtea observă că prin aceasta se impune constituirea unei cauțiuni pentru soluționarea contestației formulate atât pe cale administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și pe cale judiciară în fața instanței judecătorești, aspect care, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, este contrar prevederilor constituționale privind accesul liber la justiție.

18. Referitor la dispozițiile art. 21 din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că aceste prevederi dispun, în general, cu privire la accesul liber la justiție, aspect ce semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei

condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit cărora: „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit textului din Legea fundamentală menționat, are deplina legitimitate constituțională de a stabili procedura de judecată [a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 283 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, sau Decizia nr. 582 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 8 iunie 2010].

19. De asemenea, atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului [Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57], cât și în a Curții Constituționale [Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010, Decizia nr. 619 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, paragraful 18, sau Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 23] s-a statuat că o caracteristică a dreptului de acces liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut și că el poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi*; important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit [Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93].

20. Față de această împrejurare, Curtea reține că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție, în general, nu constituie, *in sine*, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția [Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994]. Însă legiuitorul este ținut să o facă orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului [Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 12 martie 2004, și Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004].

21. Astfel, în ceea ce privește instituirea unei cauțiuni prin legislația ce reglementează remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, respectiv cuantumul acesteia, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară în materia cauțiunii în general, a reținut că acesta este rezonabil, legiuitorul impunând și un prag maxim până la care poate fi fixată cauțiunea, iar opțiunea acestuia este pe deplin justificată [spre exemplu, Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014]. Contractele de achiziții publice presupun, de cele mai multe ori, efectuarea de lucrări publice cu un anumit grad de

complexitate. Nu orice operator economic are capacitatea logistică și financiară de a efectua aceste lucrări, mai ales că, de cele mai multe ori, mecanismul de efectuare a lucrărilor presupune investiții inițiale ale operatorului economic ce sunt decontate ulterior de stat. Așadar, operatorii economici nu se află în aceeași situație juridică, ei neavând toți aceeași capacitate economică de realizare a obiectivelor vizate de contractele de achiziții publice. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. Prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Instanța de contencios constituțional a reținut că obiectivele urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim și că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa [a se vedea în acest sens, Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, paragrafele 33—36]. De altfel, cauțiunea este restituită contestatorului, în condițiile legii [Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 27 mai 2020, paragraful 46].

22. În acest context, Curtea reține că buna-credință, prevăzută de art. 57 din Constituție, a fost transpusă la nivel infraconstituțional prin art. 12 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, potrivit căruia drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege, astfel că instanța de judecată trebuie să țină seama de modul concret în care a avut loc o asemenea exercitare a drepturilor procesuale pentru a răsturna prezumția inițială [Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, paragraful 44].

23. Prin urmare, având în vedere jurisprudența în materie, Curtea constată că soluția legislativă supusă controlului de constituționalitate, în raport cu criticile formulate, nu este contrară dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la principiul accesului liber la justiție, coroborate cu cele ale art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia, în ceea ce privește cauțiunea, în materia achizițiilor publice nu există beneficiul facilităților prevăzute de art. 42 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, întrucât acestea nu sunt aplicabile în general în materia

cauțiunii, Curtea observă că, în virtutea acestor dispoziții, instanța acordă persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești, în următoarele situații: cuantumul taxei reprezintă mai mult de 10% din media veniturii net pe ultimele 3 luni de activitate; plata integrală a taxei nu este posibilă deoarece persoana juridică se află în curs de lichidare sau dizolvare ori bunurile acesteia sunt, în condițiile legii, indisponibilizate.

25. Față de această împrejurare, referitor la critica de neconstituționalitate privind absența reglementării facilităților privind cauțiunea din cuprinsul mai multor acte normative — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, Codul de procedură civilă — Curtea a subliniat că acest aspect vizează, în realitate, o omisiune legislativă, iar aspectele învederate tind spre completarea textelor legale, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 98 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 2 iunie 2021, paragrafele 16—18, Decizia nr. 289 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 14 august 2018, paragraful 18, și Decizia nr. 502 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 18. Or, Curtea nu este competentă să soluționeze chestiuni privind lacune legislative ori să ajusteze reglementări legale despre care se pretinde că ar fi incomplete ori nesatisfăcător redactate, deoarece ar presupune o intervenție nemijlocită în activitatea de legiferare [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 924 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, și Decizia nr. 895 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010].

26. În ceea ce privește constituirea cauțiunii și prin alte instrumente financiare, diferite de numerarul depus la Trezoreria Statului, care sunt limitate prin lege ca formă și care se pot constitui numai cu acordul autorității contractante, Curtea reține că acestea sunt reguli care se circumscriu marjei de apreciere

a legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. În acest context, Curtea observă că prevederile criticate se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, în măsura compatibilității, iar la art. 1058 din acest cod sunt reglementate aspecte privind depunerea în numerar sau în instrumente financiare, respectiv faptul că, de regulă, cauțiunea se depune în numerar, iar, la cererea debitorului cauțiunii și dacă partea în favoarea căreia se depune declară în mod expres că este de acord, cauțiunea va putea consta și în instrumente financiare care pot servi ca instrumente de plată. Cu toate acestea, acordul părții nu este necesar în cazul titlurilor emise de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale.

27. Referitor la celelalte chestiuni învederate de autoarea excepției de neconstituționalitate cu privire la constituirea cauțiunii și prin alte instrumente financiare, care, în opinia acesteia, sunt aprobate discreționar de către autoritatea contractantă, Curtea observă că acestea sunt aspecte ce țin de aplicarea normelor legale în materia achizițiilor publice și care sunt condiționate de principiile ce stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică și a organizării concursurilor, respectiv nediscriminarea, tratamentul egal, recunoașterea reciprocă, transparența, proporționalitatea și asumarea răspunderii. Respectarea acestor principii poate fi verificată de către instanțele judecătorești care judecă fondul cauzei, dacă pe rolul acestora se află litigii al căror obiect este circumscris materiei achizițiilor publice, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii, iar nu de către instanța de contencios constituțional [Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14].

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Teo Trans Consulting S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.464/85/2018 al Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul

public al statului, cu modificările și completările ulterioare, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a reevaluării.

Art. 2. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Corvin Nedelcu,
secretar general

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 mai 2022.
Nr. 658.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Siret, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se actualizează valorile de inventar, ca urmare a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite	33839263	Administrația Bazinală de Apă Siret

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
1	64200	8.17.02	Acumulare Dragomirna	Stotală = 1.922.984 mp, Steren= 461.008 mp, Sconstr_C1 — corp_baraj = 126.682 mp, Sconstr_C2 — golire_fund_deversor = 196 mp, Sconstr_C3 — canal_deversor = 65 mp, Sconstr_C4 — canal_deversor = 858 mp, Sconstr_C5 — anexa = 104 mp, CF nr. 53755 UAT Suceava, Steren = 128.189 mp, CF nr. 32527 UAT Mitocu Dragomirnei, Steren = 273.135 mp, CF nr. 32528 UAT Mitocu Dragomirnei, Steren = 1.060.052 mp, CF nr. 36142 UAT Mitocu Dragomirnei	Țara: România; județul: Suceava; MRJ Suceava;—; Nr.: —; comuna Mitocu Dragomirnei	1989	167.381.248
2	64203	8.17.02	Acumulare permanentă Șerbăuți	Steren = 272.620 mp, Sconstr_C1 — baraj = 11.362 mp, Sconstr_C2 — canal_deversor = 2.505 mp, Sconstr_C3 — disipator = 496 mp, Sconstr_C4 — rizbermă = 26 mp, Sconstr_C5 — canal_golire_de_fund = 26 mp, Sconstr_C6 — cabină_barajist = 16 mp, Sconstr_C7 — golire_de_fund = 4 mp, CF nr. 30701 UAT Șerbăuți	Țara: România; județul: Suceava; comuna Șerbăuți;—; Nr.: —	1977	1.619.299
TOTAL							169.000.547

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Reabilitare clădire C4 —
Pavilion central — Facultatea de Agricultură
din cadrul Universității pentru Științele Vieții
«Ion Ionescu de la Brad» din Iași”

Având în vedere prevederile art. 223 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea denumirii obiectivului de investiții ai căruia indicatori tehnico-economici au fost reaprobați prin Hotărârea Guvernului nr. 475/2019 pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași” din „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară «Ion Ionescu de la Brad» din Iași” în „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură din cadrul Universității pentru Științele Vieții «Ion Ionescu de la Brad» din Iași”.

Art. 2. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură din cadrul Universității pentru Științele Vieții «Ion Ionescu de la Brad» din Iași”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 2 se face din veniturile proprii ale Universității pentru Științele Vieții „Ion Ionescu de la Brad” din Iași și, în completare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul educației,

Sorin-Mihai Cîmpeanu

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 18 mai 2022.

Nr. 670.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Reabilitare clădire C4 — Pavilion central — Facultatea de Agricultură
din cadrul Universității pentru Științele Vieții «Ion Ionescu de la Brad» din Iași”**

Titular: Ministerul Educației

Beneficiar: Universitatea pentru Științele Vieții „Ion Ionescu de la Brad” din Iași

Amplasament: Aleea Mihail Sadoveanu nr. 3, municipiul Iași, județul Iași

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la 21.07.2021; 1 euro = 4,9253 lei), din care:	mii lei	55.052
construcții + montaj (C + M)	mii lei	41.758
Valoarea investiției rest de executat și de finanțat (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la 21.07.2021; 1 euro = 4,9253 lei), din care:	mii lei	27.789
construcții + montaj (C + M)	mii lei	20.797
Eșalonarea investiției: INV/C + M		
— Anul I	<u>mii lei</u>	<u>10.000</u>
	mii lei	8.000
— Anul II	<u>mii lei</u>	<u>9.000</u>
	mii lei	7.000
— Anul III	<u>mii lei</u>	<u>5.500</u>
	mii lei	4.000
— Anul IV	<u>mii lei</u>	<u>2.000</u>
	mii lei	1.500
— Anul V	<u>mii lei</u>	<u>1.289</u>
	mii lei	297
Capacități:		
— regim de înălțime	S tehnic	parțial + P + 2E + M
— suprafața construită	mp	4.015,07
— suprafața desfășurată	mp	16.060,28
— suprafața utilă totală	mp	13.248,79
Durata de execuție a investiției	luni	50

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013; Normativ de siguranță la foc a construcțiilor, indicativ P 118/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se va realiza din veniturile proprii ale Universității pentru Științele Vieții „Ion Ionescu de la Brad” din Iași și, în completare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind modificarea anexei nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului a terenului aferent imobilului identificat cu nr. MF 39348, aflat în administrarea Ministerului Educației prin Inspectoratul Școlar Județean Olt și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina.

Poziția MF nr. 39348 își modifică caracteristicile tehnice, adresa poștală și valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării și a

înscrierii în cartea funciară, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera completările și modificările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
 Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu
 Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 mai 2022.
 Nr. 671.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Educației
prin Inspectoratul Școlar Județean Olt și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina, ale cărui valoare,
caracteristici tehnice și adresă poștală se actualizează ca urmare a reevaluării și a înscrierii în cartea funciară

Ordonator principal de credite	Ministerul Educației	13729380
--------------------------------	----------------------	----------

Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)
 Elemente de identificare

Nr. MF	Codul de clasificare	Persoana juridică ce administrează bunul	Descrierea tehnică din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Adresa actualizată
39348	8.26.05	Palatul Copiilor „Adrian Băran” Slatina CUI — 4655879	Construcție: C1 — nr. niveluri: 1; S construită la sol: 284 mp; S construită desfășurată: 284 mp; construcție administrativă și social- culturală construită din cărămidă acoperită cu țiglă, edificată în anul 1968, nr. cadastral 54783-C1; C2 — nr. niveluri: 1; S. construită la sol: 234 mp; S construită desfășurată: 234 mp; anexă construită din cărămidă acoperită cu tablă, edificată în anul 1968, nr. cadastral 54783-C2; teren intravilan: suprafață teren împrejmuit 1.089 mp; nr. cadastral 54783; CF 54783 Corabia	484.800 lei, din care teren = 145.900 lei și clădire = 338.900 lei	Localitatea Corabia, str. Cuza-Vodă nr. 73, județul Olt
TOTAL ANEXĂ				484.800	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Penitenciarului Găești din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și trecerea acestuia din domeniul public în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, precum și dispozițiile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Elementele-cadru de descriere tehnică și valoarea de inventar a imobilului aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Penitenciarului Găești din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, din anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea din domeniul public în domeniul privat al statului a imobilului cu nr. MF 37311, aflat în administrarea Penitenciarului Găești, din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a imobilului prevăzut la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestuia.

(3) După scoaterea din funcțiune și demolarea imobilului prevăzut la alin. (1), Penitenciarul Găești își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 3. — Administrația Națională a Penitenciarelor, prin Penitenciarul Găești, va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor, modificările corespunzătoare în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 mai 2022.
Nr. 672.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Penitenciarului Găești
din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru care se actualizează elementele-cadru
de descriere tehnică și valoarea de inventar

Număr MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică actualizate	Valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar a imobilului actualizată (lei)	Administratorul imobilului CUI
37311	8.25.03	Pavilion administrativ	Județul Dâmbovița, localitatea Găești, Str. Dumbravei nr. 2	P+1 Sc = 150,90 mp Sd = 301,80 mp CF = 974/818	P+1 Sc = 162 mp Sd = 324 mp CF = 71331	17.736,00	49.511,00	Penitenciarul Găești CUI — 4344422

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Penitenciarului Găești din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Număr MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică a imobilului care se transmite în domeniul privat al statului	Valoarea de inventar a imobilului care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul
37311	8.25.03	Pavilion administrativ	Județul Dâmbovița, localitatea Găești, Str. Dumbravei nr. 2	P+1 Sc = 162 Sd = 324 CF nr. 71331	49.511,00	Penitenciarul Găești CUI — 4344422

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov

Având în vedere că a fost îndeplinită condiția rezolutorie prevăzută de art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 588/2015 privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov în domeniul public al municipiului București și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288, art. 293 alin. (5) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov a imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 30.05.2019.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se declară bun de uz și de interes public național și se utilizează pentru desfășurarea

activităților specifice Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov.

Art. 2. — Predarea-primirea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera completarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor interne,
Aurelian Păduraru,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului, proprietate publică a statului, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului și care se dă în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Baza legală	Datele de identificare a imobilului	Persoana juridică căreia i se dă în administrare imobilul	Valoarea de inventar (lei)
Se va atribui de către MF.	8.19.01	Se va atribui de către MAI.	Municipiul București, sectorul 4, șoseaua Vitan Bârzești nr. 24	Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 30.05.2019	Suprafață teren = 26.026 mp Nr. construcții = 4 Suprafața C2 = 63 mp Suprafața C4 = 613 mp Suprafața C6 = 99 mp Suprafața C7 = 127 mp Suprafață totală construită = 902 mp CF nr. 220046	Statul român Domeniul public În administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov CUI 33949746	36.025.726,37

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 455271